BŮH ABRAHAMŮV, IZÁKŮV A JÁKOBŮV

(Čtvrtek – První dopolední setkání)

Poselství první

Poznávat a prožívat Boha Abrahamova, Boha Izákova a Boha Jákobova, abychom se stali Božím Izraelem

Čtení z Písma: Gn 28:13; 33:20; Ex 3:6, 14–15; Sk 3:13; Ga 6:16; 1Te 1:1

I. Náš Bůh je Bohem tří konkrétních osob – Abrahama, Izáka a Jákoba; to naznačuje, že je Bohem trojjediným – Exo 3:15; Mt 28:19; 2K 13:13:

A. Abraham, Izák a Jákob tvoří základ izraelského národa; bez nich by izraelský národ neexistoval – Ex 3:15–16:
   1. Boží lid se stal Jeho lidem skrze zkušenosti Abrahama, Izáka a Jákoba; jejich zkušenosti vyvrcholily v Izraeli, Božím lidu.
   2. Všichni potřebujeme prvky Abrahama, Izáka a Jákoba; bez těchto prvků nemůžeme být Božím lidem, Božím Izraelem.

B. V knize Genesis se záznamy o Abrahamovi, Izákovi a Jákobovi překrývají; kniha Genesis je nelíčí jako tři oddělené jednotlivce, nýbrž jako složky jedné souhrnné osoby:
   1. Zkušenost Abrahama značí zkušenost s Bohem Otcem, jedinečným zdrojem, v Jeho povolávání člověka, ospravedlňování člověka a vybavování člověka, aby žil z víry a žil ve společenství s Ním – 12:1; 15:6; kap. 17–18; 19:29; 21:1–13; 22:1–18.
   2. Zkušenost Izáka značí zkušenost s Bohem Synem v Jeho vykupování člověka a Jeho žehnání člověku dědictvím veškerého Jeho bohatství, životem potěšení z Jeho hojnosti a životem v pokoji – vv. 1–14; 25:5; 26:3–4, 12–33.
   3. Zkušenost Jákoba (spolu s Josefem) značí zkušenost s Bohem Otcem v Jeho milování člověka a vyvolení člověka (Mal 1:2; Ř 9:10–13) a s Bohem Duchem v tom, jak působí, aby všechno napomáhalo k dobrému těm, kdo Ho milují, v Jeho proměňování člověka a v tom, jak činí člověka zralým v božském životě, aby byl schopen žehnat všem lidem, panovat nad celou zemí a sytit všechny lidi Bohem Synem jakožto přísunem života – Gn 27:41; 28:1 – 35:12; kap. 37; 39–49; Ř 8:28–29.

II. Potřebujeme poznávat a prožívat Boha Abrahamova, Boha Izákova a Boha Jákobova:

A. Abraham věřil v Boha jako jedinečný zdroj, jako Toho, který „povolává to, co není, jako by bylo“ – Ř 4:17:
   1. Božího cíle musí být dosaženo podle Božího času a skrze Boží moc – Gn 17:17, 19, 21.
   2. Bůh vykonal na Abrahamovi zvláštní dílo, aby mu ukázal, co to znamená, že Bůh je Otec – Ef 4:6:
      a. Znát Boha jako Otce znamená vědět, že On je zdroj, jedinečný Původce a že vše má původ v Něm – Mt 15:13.
      b. Všichni potřebujeme vědět, že Bůh je Otec a že vše vychází z Něho – Ř 11:36; 1K 8:6; Ef 3:14–16.

B. V Izákovi, nejlepším předobrazu Syna, vidíme, že vše pochází od Otce – Gn 24:36; 25:5:
   1. Podle obrazu v Genesis 22 je Izák podrobným předobrazem Krista.
   2. Princip Izáka je princip přijímání – 25:5; 1K 4:7:
      a. Význam Boha Syna spočívá v tom, že vše je přijímáno a nic není iniciováno z Něho – J 16:15; 17:10; 5:19, 30.
      b. V Izákovi vidíme, že vše pochází od Otce a že naším postavením je přijímat – Gn 26:12–13; Ř 11:36; 1K 4:7:

(1) Izákův vztah s Abrahamem byl vztahem přijímání; znát Boha Izákova znamená znát Boha jako Zaopatřovatele – Gn 24:36.
(2) Bůh je Otec a vše vychází z Něho; my jsme synové a vše, co máme, je od Něho – 1K 8:6; 11:12b.

C. Jákob k nám promlouvá o Duchu Svatém; Jákobovy zkušenosti představují dílo Ducha Svatého a jeho příběh je předobrazem výchovy Ducha Svatého:
1. Jákobův život je životem, který představuje Boží jednání, a Bůh Jákobův je Bohem jednání – Gn 31:38–41:
a. Titul *Bůh Jákobův* naznačuje, jak Duch Svatý Jákoba vychovával, jak jednal s jeho přirozeným životem, ustavoval Krista v jeho nitru a nesl v něm ovoce Ducha – Ga 5:22–23; He 12:11.
b. Chceme-li poznat Boha Jákobova, musíme dovolit, aby v nás Duch konal své dílo, jednal s naším přirozeným životem a ustavoval Krista v našem nitru.
2. Jákobův příběh je obrazem výchovy Ducha Svatého – Gn 47:9; 48:15–16a; He 12:9–11:
a. Výchova Ducha Svatého odkazuje na to, co Duch Svatý koná v našem vnějším prostředí – na to, jak uspořádává všechny lidi, věci a události –, skrze něž jsme vychováváni – Ř 8:28.
b. Skrze výchovu Ducha Svatého v nás Bůh zcela boří prvek starého stvoření, aby v nás mohl být vybudován prvek nového stvoření.
3. Bůh skrze výchovu Ducha Svatého jedná s naším přirozeným životem, aby byl Kristus vpracován do našeho nitra, byl v nás ustavován a zformován pro souhrnné vyjádření trojjediného Boha – Ga 4:19; Ef 3:16–21.

D. Bůh Abrahamův, Bůh Izákův a Bůh Jákobův je Jahve Elóhím – sám o sobě existující a věčně existující trojjediný Bůh, věčný veliký JÁ JSEM – Ex 3:6, 14; Zj 1:4.

E. Bůh Abrahamův, Bůh Izákův a Bůh Jákobův je Bohem vzkříšení – Ex 3:6, 15; Mt 22:23–33; Sk 3:13.

F. Bůh Abrahamův, Bůh Izákův a Bůh Jákobův je Bohem stánku; Abraham, Izák i Jákob bydleli ve stanu; zatímco žili ve stanech, dychtivě vyhlíželi věčný Boží stánek, město Nový Jeruzalém – Ex 40:34–35; Gn 12:8; 13:18; 26:17, 25; 33:18; 35:21; He 11:9–10; Zj 21:2–3.

G. Bůh Abrahamův je Bohem ospravedlnění (Gn 15:6; Ř 4:2–3), Bůh Izákův je Bohem milosti (2K 13:13) a Bůh Jákobův je Bohem proměny skrze božskou výchovu (2K 3:18; He 12:5–11); nakonec se Bůh Jákobův stal Bohem Izraele (Gn 33:20; Ex 5:1), Bohem proměněného Jákoba.

III. Výsledkem prožívání Boha Abrahamova, Boha Izákova a Boha Jákobova je Boží Izrael, církev v trojjediném Bohu – Gn 35:10; 33:20; Ga 6:16; 1Te 1:1; Mt 28:19:

A. Boží Izrael je pravý Izrael (Ř 9:6b; 2:28–29; Fp 3:3), zahrnující všechny pohanské i židovské věřící v Krista, kteří jsou pravými syny Abrahamovými, kteří tvoří rodinu víry a kteří jsou v novém stvoření – Ga 3:7, 29; 6:10, 15–16:
1. Pravý Izrael, duchovní Izrael, je církev – v. 16; Mt 16:18.
2. V Boží novozákonní ekonomii jsme byli učiněni jak Božími syny, tak Božím Izraelem; naším určením je být Božími syny, kteří vyjadřují Boha, a rovněž králi, kteří kralují v Božím království – Ga 3:26; 6:10, 16; Zj 5:10; 21:7; 22:5b; 12:5a.
3. Jakožto Boží Izrael zastupujeme Boha, uplatňujeme Jeho autoritu a uskutečňujeme Jeho správu na zemi, aby se naplnil Jeho záměr – Gn 1:26, 28; L 10:19; Zj 12:5, 7–11.

B. Boží Izrael je církev v trojjediném Bohu – 1Te 1:1; Mt 28:19:

1. Když Pavel mluví o církvi v Bohu Otci a Pánu Ježíši Kristu, ve skutečnosti tím myslí, že církev je v trojjediném Bohu – 1Te 1:1; 1K 1:2; 12:4–6:
    a. Výrazy *Bůh Otec* i *Pán Ježíš Kristus* zahrnují Ducha; v 1. listu Tesalonickým 1:1 je tedy Duch implikován a předpokládán, a proto můžeme mluvit o tom, že církev je v trojjediném Bohu.
    b. Podle Bible neexistuje nic takového jako církev, která je pouze v Bohu; církev je spíše v trojjediném Bohu, který prošel procesem – Mt 28:19; 2K 13:14.
    c. To, že církev je v Bohu Otci a Pánu Ježíši Kristu, znamená, že církev je v trojjediném Bohu, který prošel procesem – v Tom, který se stal životodárným Duchem s Otcem a Synem – Mt 28:19; Ef 4:4–6; J 14:20.

IV. Pokud uzříme vizi církve v trojjediném Bohu, tato vize bude řídit naše myšlení, naši činnost i celý náš život – Př 29:18a; Sk 26:19.

© 2026 Living Stream Ministry